

[Søren Olesen.]

de nu opnaaede Resultater, og dette har ogsaa givet sig Udslag i Pressen. I „Berlingske Tidende“ stod der en Dag, at Det konservative Folkeparti havde skaffet Tjenestemændene 5—6 Mill. Kr. ekstra lige til Slut under Forhandlingerne i Kommissionen. Man maatte nærmest faa det Indtryk, at det var Partiet selv, som vilde betale Beløbet, ellers vil der jo ikke være megen Mening i det, da der ikke kan være nogen særlig Ære ved at anvende andres, nemlig Skatteydernes Penge. Og den ærede kommunistiske Ordfører (Alfred Jensen) vilde paa forskellige Omraader have ydet meget mere, end der er ydet i det foreliggende Lovforslag. Det maa ses paa samme Baggrund, at de ogsaa gerne selv har villet bekoste det, der skulde til. Jeg vil gerne over for den Slags utiltalende Stemmemisker udtale, at Retsforbundet ikke har nogen særlig Andel i de Forbedringer, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, ud over, at vi betaler vor Del af Skatterne, og mig bekendt ydes der heller ikke mere fra nogen anden Side — bortset fra Tryksværte og pæne Ord.

Tjenestemændenes Løn bør naturligvis fastsættes under Hensyn til Lønnen i de frie Erhverv, og vi kan sige, at vi ønsker egentlig fra vor Side, at man indskrænkede Statsopgaverne, saa man kunde nøjes med færre Tjenestemænd og saa til Gengæld lønne dem noget bedre, saa de kunde være saa frie og uafhængige som muligt. Det er ikke saa let at konstatere hele Tiden, hvad der tjenes i de frie Erhverv, men en Sammenligning kan man dog have ved det, som ogsaa den ærede sidste Ordfører var inde paa, at en fri Konkurrence jo giver en Rettensnor for det, og saa bør da Tjenestemændenes Lønninger følge Lønningerne i de frie Erhverv saavel i opadgaaende som nedadgaaende Retning. Her har der vist sig Vanskeligheder ved at faa Lønningerne til at følge med, naar de frie Erhverv havde stigende Indtægter. Under Krigen var man bange for, at en Forhøjelse af Arbejdernes og Tjenestemændenes Lønninger vilde rumme en Fare for Inflation, men i saa Fald maatte denne være blevet imødegaaet med andre Midler og ikke ved ensidigt at lade Lønmodtagerne bære den store Part af Byrden. Derfor er det godt, at der nu ydes Tjenestemændene en Regulering, som kan bøde paa denne Uret.

Naar man saa ser paa de Forbedringer, der opnaas, maa man vist sige, at de er ret beskedne, ikke mindst naar man tager Hensyn til, at en saadan Lønstigning bliver ret højt beskattet; saa vidt jeg kan se, vil denne

Lønstigning det første Aar blive beskattet med fra 10 og helt op til 50 pCt. af Stigningen. Det er nemlig saadan, at i Kommunerne bliver en højere Indtægt, altsaa en Lønstigning, ikke alene beskattet højere for selve Stigningens Vedkommende, men ogsaa for hele Grundbeløbet, og det gør netop, at Stigningerne bliver ramt haardere af Skatten, end den øvrige Løn var i Forvejen. Det maa betegnes som et Fremskridt, at Reguleringstillægget fremtidig skal beregnes halvaarligt og efter Pristallet i Stedet for Udgiftstallet, da dette giver en hurtigere og mere retfærdig Regulering.

I Anledning af, at Skatten nu er inkluderet i Pristallet, udtalte den højtærede Finansminister i sin Forelæggelsestale, at Arbejderne og Tjenestemændene ikke i Fremtiden vilde faa den direkte Interesse i Skatternes Højde, som alle Borgere helst burde have. Jeg synes ikke, at denne Udtalelse er helt berettiget. Der finder nemlig ingen Regulering Sted, før Pristallet er steget med 6 Points, og selv om jeg saa forudsætter, at Reguleringen til den Tid fuldt og tilsvarende Prisstigningen, er det alligevel saadan, at en Stigning i Mellemtiden af Skatter eller Priser, som ikke faar Pristallet til at stige disse 6 Points, ikke vil give nogen Regulering, men fuldt ud maa afholdes af Lønmodtagerne, ligesom Reguleringen stadig kommer bagefter, saa at Forhøjelsen i den Tid, der er gaaet, inden Reguleringen finder Sted, ogsaa maa bæres af Lønmodtageren. Stigende Skatter vil derfor stadig mærkes af Lønmodtageren, medens naturligvis omvendt Nedgang i Skatterne vil betyde en Lettelse for Lønmodtageren.

Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Lønmodtagerne fremdeles ligesom andre Borgere er direkte interesserede i Skatternes Stigning eller Fald, og jeg vil gerne høre, om den højtærede Finansminister kan give mig Ret i denne Betragtning.

Den højtærede Minister nævnte endvidere, at der maatte være en vis Betænkkelighed ved den forøgede Købekraft, som vilde blive Følgen af denne Lovs Gennemførelse. Det vil da kun være rigtigt, hvis Udgiften skal afholdes ved Laan, thi saafremt den skal afholdes ved nye Skatter, vil der ikke ske nogen Forøgelse af den samlede Købekraft, men kun en Flytning, og hvis denne Flytning ellers er berettiget, saa er det forhaabentlig saadan, at den Købekraft i Hænderne paa Lønmodtagerne ikke er farligere for Samfundet, end naar en tilsvarende Købekraft findes hos andre Befolkningsdele.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltigheder i Lovforslaget, da de har været belyst